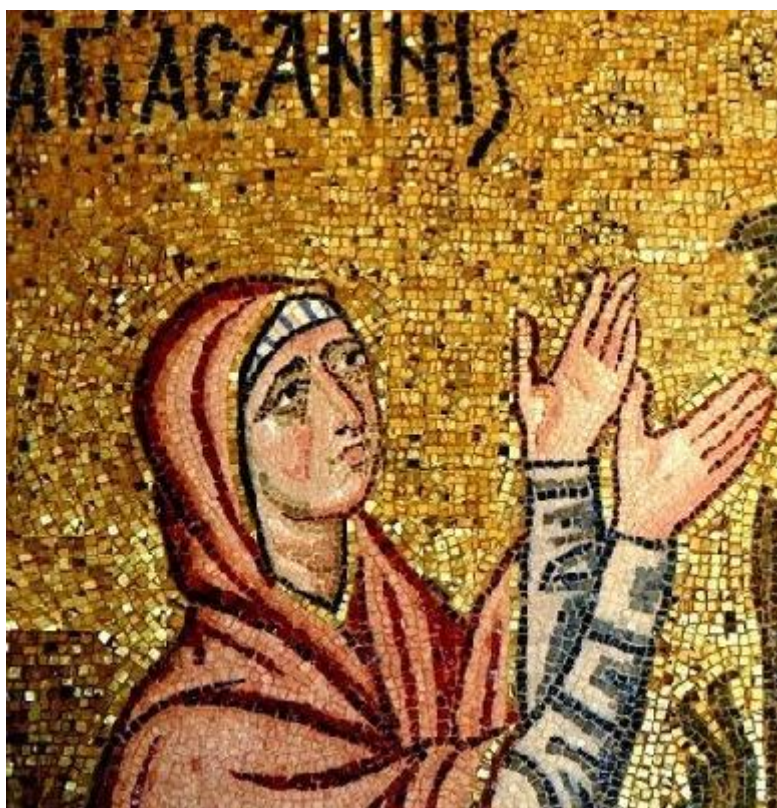

09.09.2012 г. / 10:12:01

Вяра

22.09 по еретическия, †09 септември по православния календар - Свети и праведни богоотци Йоаким и Анна. Св. мъченик Севириан. Св. преподобни Теофан постник и изповедник

Житие на светите и праведни богоотци Йоаким и Анна

Светият праведен Иоаким произхождал от Иудиното коляно, от дома на цар Давид. Неговото родословие е следното: синът на Давид Натан родил син Левий, Левий родил Мелхия и Панфир, Панфир родил Варпафир, а Варпафир родил Иоаким - бащата на Божиата Майка.

Свети Иоаким живеел в Галилейския град Назарет. Неговата жена се наричала Анна и била от Левиевото коляно, от рода на Аарон. Тя била дъщеря на свещеника Матан, който живял преди царуването на Ирод - сина на Антипатър. Този свещеник Матан имал жена Мария, която била от Иудиното коляно, от град Витлеем. Тя му родила три дъщери: Мария, Совия и Анна. От тях първа се омъжила Мария във Витлеем и родила Саломия; след това се омъжила Совия - също във Витлеем - и родила Елисавета, майката на Св. Йоан Предтеча; а третата, както вече казахме, майката на Пресвета Богородица, била дадена за жена на Иоаким в Галилейската страна, в град Назарет.

Тези съпрузи - Иоаким и Анна, освен че произхождали от знатни родове, също така и постоянно се поучавали в закона Господен и били праведни пред Бога. Притежавайки веществено богатство, те не били лишени и от духовното богатство. Украсени с всички добродетели, те непорочно пазели всички заповеди на Божиия закон. На всеки празник благочестивите съпрузи отделяли от имуществото си по две части, от които едната дарявали за нуждите на храма, а другата раздавали на бедните.

С праведния си живот Иоаким и Анна така угодили на Бога, че Той ги сподобил да станат родители на Пресветата Дева - предизбраната Майка на Господа. От самото това става ясно, че техният живот бил свят, богоугоден и чист, понеже родили

Дъщеря, по-свята от всички светии и по-честна от херувимите, която угодила на Бога повече от всеки друг. В това време на земята не живеели човеци, така угодни на Бога с непорочния си живот, както - Иоаким и Анна. Макар тогава и да можело да се намерят още мнозина живеещи праведно и угаждащи на Бога, но те двамата надминали всички със своите добродетели и се явили пред Бога като най-достойни да станат родители на Божията Майка. Тази милост не би им се дарувала от Бога, ако те действително не превъзхождали всички със своята праведност и святост.

Но тези свети съпрузи, по Божия воля, дълго време били бездетни, та в самото зачатие и рождение на Пресветата им Дъщеря да се яви и силата на Божията благодат, и честта на Родената, и достойнството на родителите. Защото за безплодната и остаряла жена е невъзможно да роди иначе, освен по силата на Божията благодат: тук действа вече не природата, а Бог, Който побеждава закона на природата и развързва веригите на безплодието. Раждането от безплодни и престарели родители е по-голяма чест и за Родената, защото тогава тя се ражда не от невъздържани родители, а от въздържани и престарели, каквито били Иоаким и Анна, които петдесет години живели в съпружество, без да имат деца. Накрая, чрез такова рождение се открива и достойнството на самите родители, тъй като те след дълго време на безплодие родили радостта на целия свят, уподобявайки се на светия патриарх Авраам и на неговата благочестива съпруга Сарра, които, според Божието обещание, родили Исаак в своята старост.

Праведните Иоаким и Анна дълго скърбели и плачели за това, че нямат деца. Веднъж на един голям празник свети Иоаким принасял в Иерусалимския храм дарове на Господа Бога. Заедно с него и всички израилтяни принасяли своите дарове в жертва на Бога. Исахар, който по това време бил

първосвещеник, не пожелал да приеме даровете на Иоаким, понеже той бил бездетен.

- Не трябва - му казал той - да се приемат твоите дарове, защото ти нямаш деца, а следователно - и Божието благословение. Навярно ти имаш някакви тайни грехове.

Така също и един от израилтяните, от Рувимовото коляно, който заедно с останалите принасял своите дарове, започнал да укорява Иоаким:

- Защо искаш преди мен да принесеш жертви на Бога? Нима не знаеш, че си недостоеен да принасяш дарове заедно с нас, понеже ти няма да оставиш в Израила потомство?

Тези укори много натъжили праведния Иоаким и той, обзет от силна скръб, излязъл посрамен и унижен от Божия храм. Празникът за него се превърнал във време на печал и празничната му радост била сменена с мъка. Дълбоко скърбейки, той не се върнал у дома си, а излязъл в пустинята при пастирите, които пасяли стадата му. Там той дълго плакал заради своето безплодие и заради присмеха и укорите, които трябвало да претърпи. Като си спомнил за Авраам, своя праотец, на когото вече в преклонна възраст Бог дарил син, Иоаким започнал горещо да умолява Бога, та Той и него да сподоби с такова благоволение, да чуе неговата молитва, да го помилва и да отнеме от него презрението на хората, като дари в старините му плод на неговото съпружество, както някога - на Авраам.

- Нека - молил се той - да имам възможност да се нарека баща на дете, а не бездетен и отхвърлен от Бога, да търпя укори от човеците!

Молитвата си свети Иоаким придружил с пост и в продължение на четиридесет дни не вкусил хляб.

- Няма да ям - казвал той - и в дома си не ще се върна! Нека сълзите ми да бъдат моята храна, а тая пустиня да ми бъде дом, докато не ме чуе и не отнеме от мене позора Господ Бог Израилев!

А също така и неговата жена, като била в дома им и като чула, че първосвещеникът не поискал да приеме техните дарове заради безплодието им, и че мъжът ѝ в голяма скръб се усамотил в пустинята, плакала с неутешими сълзи.

- Сега - говорела тя - аз съм по-нещастна от всички: отхвърлена съм от Бога, презряна от хората и изоставена от мъжа си! За кое да плача сега: за вдовството си ли, или за безплодието си; за осиротяването си ли, или за това, че не съм удостоена да се нарека майка?!

Така горчиво плакала тя през всичките тия дни.

Слугинята на Анна, на име Иудит, се стараела да я утеши, но не могла; защото кой би могъл да утеши тази, чиято печал е дълбока като море?

Веднъж света Анна, все така скърбяща, излязла в градината си, седнала под едно лаврово дърво, въздъхнала от дълбините на сърцето си и като издигнала пълните си със сълзи очи към небето, видяла на дървото птиче гнездо, в което имало малки птиченца. Гледката ѝ причинила още по-голяма мъка и тя с плач заговорила:

- Горко на мене бездетната! Трябва да съм най-грешната измежду Израилевите дъщери, та единствена сред останалите жени да съм така унижена. Всички носят на ръцете си плода от своята утроба, всички се утешават със своите деца. И единствена аз съм чужда на тази радост! Горко ми! Даровете на всички се приемат в Божия храм и заради това, че имат деца, им се оказва уважение. И само аз съм отхвърлена от

храма на моя Господ! Горко ми! На кой да се уподобя? Нито на птиците небесни, нито на зверовете по земята: защото и те Ти принасят, Господи Боже, своя плод, а само аз единствена съм безплодна.

Дори и със земята не мога да се сравня: защото тя ражда и произраства семена и, принасяйки плодове, благославя Тебе, Небесния Отец. А само аз съм безплодна на земята. Горко ми, Господи, Господи! Аз единствена, грешната, съм лишена от потомство! Ти, Който някога дари Сарра със син Исаак, когато тя беше в дълбока старост; Ти, Който развърза утробата на Анна, майката на Твоя пророк Самуил, погледни сега и към мен и чуй молитвите ми, Господи Всевишни! Ти знаеш присмеха, който понасям, заради безплодието си. Прекрати скръбта на моето сърце и развържи утробата ми! И мене, безплодната, направи плодоносна, та роденото от мен да Ти принесем в дар на Тебе, благославяйки, възпявайки и единодушно прославяйки Твоето милосърдие!

Докато света Анна, плачейки и ридаейки, се молела така, явил и се ангел Господен и ѝ казал:

- Анна, Анна! Твоята молитва е чута, твоите въздишки се издигнаха над облаците, сълзите ти възлязоха пред Бога! Ти ще заченеш и ще родиш преблагословена Дъщеря. Чрез нея ще получат благословение всички земни племена и на целия свят ще се дарува спасение. А тя ще се нарече Мария.

Щом чула ангелските думи, света Анна се поклонила на Бога и казала:

- Жив е Господ Бог! Ако аз родя дете, ще го отдам да служи на Бога. Нека то да Му служи и да прославя светото Божие име ден и нощ и през цялото време на своя живот!

След това, изпълнена с неизказана радост, света Анна бързо

се отправила към Йерусалим, за да въздаде там с молитва благодарение на Бога за Неговото милостиво посещение.

В същото това време ангелът се явил и на праведния Йоаким в пустинята и му казал:

- Йоакиме, Йоакиме! Бог чу твоята молитва и благоволи да ти дарува Своята благодат. Твоята жена Анна ще зачене и ще ти роди дъщеря, чието рождение ще донесе радост на целия свят. И ето ти знамение, че ти благовестя истината: иди в Йерусалим в Божия храм и там, при Златните врати, ще намериш съпругата си Анна, на която аз възвестих същото това, каквото и на тебе.

Свети Йоаким, удивен от ангелското благовестие, славословейки Бога и благодарейки Му със сърце и уста за Неговото велико милосърдие, с радост бързо се отправил към Иерусалимския храм. Там, както и ангелът му бил известил, той намерил до Златните врати Анна, която се молела на Бога, и ѝ разказал за ангелското благовестие. Също и тя му предала това, което видяла и чула от ангела, който и възвестил, че тя ще роди дъщеря. Тогава праведните Йоаким и Анна прославили Бога, Който им сторил такава велика милост и след като Му се поклонили в светия храм, се върнали в дома си.

И света Анна заченала в деветия ден на месец декември, а на осми септември родила дъщеря - Пречистата и Преблагословената Дева Мария, началото и ходатайката на нашето спасение, за чието рождение се възрадвали цялото небе и земя. Когато тя се родила, свети Йоаким принесъл на Бога богати дарове, жертви и всесъжжения. Той получил благословение от първосвещеника, свещениците, левитите и от всички човеци за това, че се сподобил с Божието благословение. После той устроил в своя дом богата трапеза и всички радостно прославили Бога.

Родителите пазели малката Дева Мария като зеницата на окото си, защото знаели, според особеното Божие откровение, че тя ще донесе светлина на целия свят и обновление на човешкото естество. Поради това те я възпитавали с такова старателно внимание, каквото подобавало на тази, на която предстояло да стане Майка на нашия Спасител.

Те я обичали не само като своя дъщеря, която толкова дълго очаквали, но я почитали и като своя господарка, като помнели думите, които ангелът казал за нея и като предвиждали духом какво ще се извърши над нея. А тя, изпълнена с Божията благодат, тайнствено обогатявала с нея и своите родители. Подобно на това, както слънцето осиява с лъчите си небесните звезди, отделяйки за тях частици от своята светлина, така и богоизбраната Мария, като слънце, озарявала Йоаким и Анна с лъчите на дадената ѝ благодат, така че и те били изпълнени с Божия Дух и твърдо вярвали в изпълнението на ангелските думи.

Когато Мария станала на три години, родителите ѝ я въвели тържествено в Господния храм, съпровождайки я със запалени светилници, и я посветили на служение Богу, както били обещали. Няколко години след въвеждането ѝ в храма свети Йоаким умрял, бидейки на осемдесетгодишна възраст. Останала вдовица, света Анна оставила Назарет и дошла в Йерусалим, където живеела близо до своята Пресвета Дъщеря, непрестанно молейки се в Божия храм. След като преживяла в Йерусалим две години, тя починала в Господа на 79 години от рождението си.

О, колко благословени сте вие, свети родители, Йоакиме и Анно, заради Преблагословената ваша Дъщеря! Двойно благословени сте вие, заради нейния Син - нашия Господ Иисус Христос, чрез Когото получиха благословение всички земни народи и племена! Справедливо светата Църква ви е

нарекла богоотци, защото ние знаем, че от вашата Пресвята Дъщеря се роди Бог. И сега, като предстояте близо до Него на небето, молете се, да бъде отделена и за нас, макар и частица, от вашата нескончаема радост. Амин.

**Тропарь праведным Иоакиму и Анне, родителям
Пресвятой Богородицы**

глас 2

Праведных Твоих, Господи, память празднующе,/ теми молим
Тя, // спаси души наша.

**Ин тропарь праведным Иоакиму и Анне, родителям
Пресвятой Богородицы**

глас 1

Иже в законней благодати праведни бывше,/ Младенца
богоданного породisha нам Иоаким и Анна. / Темже днесъ
свѣтло торжествует,/ весело празднующи, Божественная
Цѣрковь, честную вашу память,/ славящи Бога, // воздвигшаго
рог спасения нам в дому Давидове.

*(Праведните в законна благодат Иоаким и Анна ни родиха
богодаден младенец. Затова Божествената Църква днес
светло тържествува, весело празнувайки честната ваша
памет, славейки Бога, въздигнал рога на нашето спасение в
дома Давидов.)*

**Кондак праведным Иоакиму и Анне, родителям
Пресвятой Богородицы**

глас 2

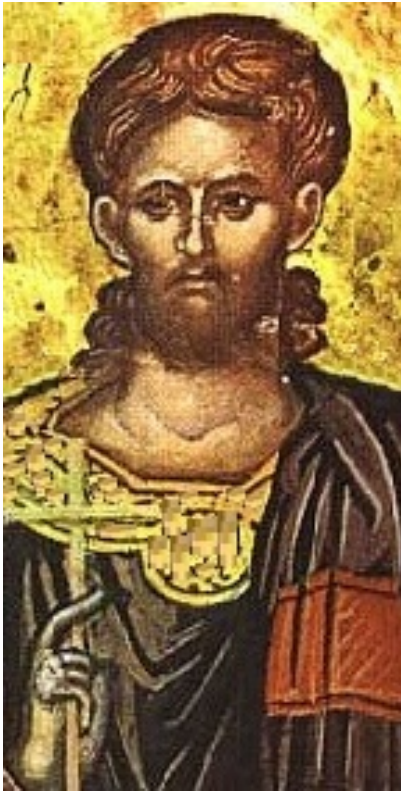
Радуется ныне Анна,/ неплодства разрешившись союз,/ и
питает Пречистую,/ созываючи вся воспѣти/ Даровавшего от
чрева ея человеком // едину Матерь и Неискусомужную.

(Сега се радва Анна, освободила се от връзките на неплодието, и храни Пречистата, призовавайки всички да възпеят Дарилия на човеците от нейната утроба едничка безмъжна Майка.)

Молитва праведным Иоакиму и Анне, родителям Пресвятой Богородицы

О, присносла́внии Христо́вы пра́ведницы, свя́тии Богоотцы́ Иоакіме и Анно, предстоя́щи Небе́сному Престо́лу Вели́каго Царя́ и ве́лие дерзнове́ние к Нему́ иму́щи, я́ко от преблагослове́нных дщѣри ва́шея, Пречи́стыя Богороди́цы и Присноде́вы Мари́и, воплоті́тися изво́лившему, к вам, я́ко многомо́щным предста́телем и усѣрдным о нас моли́твенникам, прибега́ем мы грѣшнии и недостой́нии. Моли́те бла́гость Его́, я́ко да отврати́т от нас гнев Свой, по делом на́шим пра́ведно на ны дві́жимый, и да безчи́сленныя прегреше́ния на́ша презрэв, обрати́т нас на путь покая́ния и на стезе́ за́поведей Свои́х да утверди́т нас. Та́же моли́твами ва́шими в міре живо́т наш сохрані́те и во всех благі́х благо́е поспешѣ́ние испросі́те, вся я́же к животу́ и благоче́стию потре́бная нам от Бо́га да́рующе, от вся́ких напа́стей и бед и напрáсныя смѣрти, предста́тельством ва́шим нас избавля́юще, и от всех враг ви́димых и неви́димых защища́юще, я́ко да ти́хое и безмо́лвное жити́е поживѣ́м во вся́ком благоче́стии и чистоте́, и та́ко в міре вре́менное сие́ жити́е прешѣ́дше, в вѣчный дости́гнем поко́й, иде́же ва́шим святы́м умоле́нием, да сподо́бимся Небе́снаго Ца́рствия Христа́ Бо́га на́шего, ему́же со Отце́м и Пресвяты́м Ду́хом подобáет вся́кая сла́ва, честь и поклонѣ́ние во ве́ки веко́в. Ами́нь.

Страдание на свети мъченик Севириан († 320 г.)

При царуването на злочестивия цар Ликий, в същото време, когато Агриколай, управителят на Севастия, заловил и затворил в тъмница четиридесетте свети мъченици, в тази област живял един мъж на име Севириан, който произхождал от знатен род.

Свети Севириан бил християнин. Той често посещавал четиридесетте мъченици в тъмницата и ги укрепявал и поощрявал в страдалческия им подвиг за Христовото име. И те така се разпалили от любов към своя Господ, че дори и студеното Севастийско езеро не могло да угаси в тях тази Божествена любов. Докато стоели във водите на езерото, според заповедта на беззакония управител, те единодушно изповядвали пред своя мъчител името на Иисуса Христа и тук завършили живота си с мъченическа смърт.

След страданията на Севастийските мъченици, когато на мястото на Агриколай от същия нечестив цар Ликий бил назначен Лисий, човек лют и жесток, който подобно на див звер избивал вярващите и проливал християнска кръв, настанало време и за свети Севириан да тръгне по пътя на същия подвиг и на същата борба, към които призовавал другите със своите думи.

При управителя на областта дошли клеветници и започнали да му говорят:

- Честта на великите наши богове в този град се накърнява от Севириан. Той не само, че сам не ги почита и не им се кланя, но и много други съветва да ги безчестят и унижават. Сам вярвайки в Разпнатия, той и другите учи на тази вяра и вече немалко хора го последваха. Така че, ако не го погубиш, скоро целият град ще последва неговата вяра. И боговете ще се разгневят срещу нашия град и ще го оставят без своята милост, а и царят, като чуе за това, не ще ни пощади.

След като изслушал това, управителят Лисий изпратил своите слуги да хванат свети Севириан и да го доведат при него. А Христовият воин, без да дочака пратениците да дойдат и да го заловят, като ги изпреварил, сам дошъл и се явил пред Лисий. Той мъжествено и дръзовено му казал:

- Не е ли достатъчна за тебе, управителю, твоята погибел, че искаш и нашите души да погубиш и като някакво богатство да ги предадеш във властта на бесовете? Но знай, че ти попадна тук на хора мъжествени, а не малодушни и боязливи, защото за мене, както казва моят божествен учител Павел, "животът е Христос, а смъртта - придобивка".

След като изслушал тия думи, управителят Лисий незадълго помълчал; а после погледнал към стоящите пред него слуги и като им посочил с ръка светия, с ярост им наредил:

- Вземете го и го бийте със сурови жили! Нека той да се научи с какво смирение трябва да се обръща към управителя!

Докато измъчвали светия, той се радвал за това, че се е сподобил да пострада за Христа и пеел псаломските слова, които му били като утешение в неговите страдания:

"По гърба ми орачи ораха, прокарваха дългите си бразди".

Мъчителят, като видял, че слугите му вече се уморили, а върху лицето на мъченика сияела същата просветленост и

мъжество, заповядал да престанат да го бият и след това се обърнал към него и му казал:

- Ето, сега ти по раните си можеш да разбереш, че твоят Христос не ти принася нито радост, нито благополучие в живота.

Мъченикът отговорил:

- Ако твоите душевни очи не бяха помрачени от тъмата на безбожието, тогава аз бих могъл да ти открия колко много блага в Христа ще изходатайстват за мен моите страдания. Но сега, при твоето нечестие, какво бих могъл да постигна? Все едно - да запаля свещ пред слепец или да запея песен пред глух! О, ако ти не беше така сляп и глух, тогава би познал Христовата благодат и тази сила, която ме укрепява!

Тези и още много други думи, които изрекъл светият мъченик, довели управителя до още по-силен гняв. Той заповядал да повесят мъченика на дърво и да го стържат с железни куки. А свети Севириан се молел на Бога сред лютите си страдания така:

- Иисусе Христе! Ти, Който някога, повесен на кръста, съкруши вражеската гордост и дори досега си прославян, заради всичките Твои дивни дела, ела при мен и ми помогни, и съкруши силата на всезлобния мъчител, разкъсаните ми членове изцели и ми дай доблестно да завърша мъченическия подвиг!

Слугите, които измъчвали светия мъченик, се сменяли. Накрая, след дълги изтезания, по заповед на управителя го повели към тъмницата. Докато вървял към тъмницата, светият мъченик се показал като красноречив оратор и като да не чувствал своите страдания, се хвалел с понесените за Христа рани. Вървейки през града, сочел раните си и със светло лице

и със сладостни слова говорел така на множеството народ, което го гледало:

- О, хора, погледнете ме и разберете в какво блаженство се намирам днес! Мисля, че вие ме считате сега за най-нещастния и бедстващ човек, тъй като съм се лишил не само от своята временна чест и богатство, но и от самото си здраве. Но сега аз съм по-щастлив от всички вас! Защото раните, които приех за Христовото име, са по-скъпи за мен от всяка земна радост. Кръвта, която пролях и с която се обагрих, е по-драгоценна от царска багреница. Самото страдание за моя Господ е несравнимо по-приятно за мене от всички ваши земни утехи, които вие така обичате. А високият ми сан и богатството ми - какво бяха те, ако не суета и прах, и прелест, примамваща към този свят, които аз отърсвам като кал от нозете си, като възхождам към високото мъченическо достойнство и приемам неоскъдняващо богатство? За мен да се наричам "мъченик" е по-славно от всякакъв царски сан, а лишаването от богатството заради Христа - по-скъпоценно от всички съкровища на земните царе. Та и самото здраве, сила и красота, които имах преди, какво друго са те, ако не - болест, слабост и безобразие? Ако членовете на моето тяло не бяха сега уязвявани заради Христа и не се обагряха с кръв, те не биха били мои членове, но щяха да бъдат единствено вериги и тъмница за моята душа. А сега, когато те страдат за Христа, наистина са мои членове. Сега, когато моята плът бива умъртвявана, тя е здрава и крепка. С мен е моята красота, дори и сега, когато аз нямам човешки вид и представлявам целия като че една рана, защото и Христос беше уязвяван от главата до нозете. "Сега се радвам в страданията си и подпълвам недостига от скърби Христови в моята плът". А вие, като гледате раните ми, помислете за въздаянието, което ще получа за тях: нито с ум могат да се постигнат, нито с дума да се изкажат тези блага, които безсмъртният Цар и сега дава на

страдащите за Него, а и на небето им приготвя за вечно блаженство. Вече самото страдание за Христа е наслаждение, а да се умре за Него е още по-въжделено. О, приятели! Ако тук има някой от нашите, ако някой от верните раби Христови се намира сред този неверен народ, то, като гледа моите страдания, нека да укрепи своето сърце, да бъде мъжествен и неустрашим. Да не ви отвърне от пресладкото име на Иисуса Христа нито една мъка, да не ви уплаши нито посичане с меч, нито изгарянето в пещ, нито яростта на зверовете! Да не ви прелъстят нито ласкателствата на мъчителя, нито неговите обещания за дарове и високи санове! Всичко това потъпчете с нозете си, като смет, за да се възцарите заедно с Христа!

Докато свети Севириан говорел така, зад него вървяло множество народ. Слушайки неговите думи, народът съпроводил светия мъченик до тъмницата. Хвърлен в нея, Христовият воин ликувал, все едно че се намирал в светъл чертог, и целувал мястото, където били затворени четиридесетте свети мъченици, при които той често преди идвал, за да беседва с тях. В тъмницата той престоял пет дена, а после отново бил доведен пред съда.

По време на съда Лисий, подобно на вълк в овча кожа, си дал вид, че състрадава на светия и започнал лукаво да му говори:

- Всички богове виждат, Севириане, как те съжалявам и как много се учудвам, че ти - толкова виден, благообразен и почтен човек доброволно се лишаваш от този радостен свят. Аз бих похвалил твоята твърдост и мъжество, но само ако ги беше насочил срещу враговете. А да се бориш с желязо и огън, със зверове и камъни и по този начин да погубваш себе си, е наистина безумно. И ето, силата ти вече е съкрушена и тялото ти - изтерзано.

С тези думи беззаконният мъчител искал с лукавство да прелъсти истинския Христов раб, но той мъжествено отвърнал:

- Не щади тялото ми, покрито цялото с рани, но още повече увеличи моите страдания. Не само бий и разкъсвай тялото ми, но хвърляй още камъни върху мене, гори ме с огън и прави всичко, което искаш и можеш. Ти никога не ще ме отвърнеш от моя Господ! По-скоро ти ще се умориш да ме измъчваш, отколкото аз - да страдам за името Христово!

Тогава мъчителят оставил лукавството и се предал на обичайната си ярост. Той заповядал да бият свети Севириан с камъни по устата, като при това говорел:

- Не произнасяй името на Христа с езика си и не обременявай ушите на управителите със споменаването на това име!

С устни, вече разбити от ударите, светият мъченик отвърнал на мъчителя:

- Нещастнико, ако ти си направил от своята душа жилище на бесовете, то е разбираемо, че и слухът ти вече не може да понесе името на Христа!

Лисий заповядал отново да повесят мъченика на дърво и да го стържат с железни куки. Жестоко измъчван, Севириан изрекъл:

- Само една рана считам за жестока - тази, която ме отлъчва от Христа. А всички тези рани са за мен по-скоро наслаждение, отколкото страдание, понеже, като ме откъсват от земното, те ме съединяват с Христа!

Управителят отново му казал:

- Севириане, принеси жертва на боговете и ще се освободиш от мъченията.

На това Христовият воин нищо не отговорил. Той само тихо казал:

“Страданията на сегашното време не са нищо в сравнение с оная слава, която ще се яви в нас”.

Лисий, приемайки като оскърбление това, че мъченикът нищо не му отговорил, измислил ново мъчение за него. Снели светеца от дървото и го повели към градските стени и като привързали тежки камъни на шията и на нозете му, а тялото му завързали с въжета, го повесили от високата стена. В това мъчение светият мъченик предал своята праведна душа в ръцете на Подвигоположника Христа, своя Господ. Някои от християните свалили през нощта честното му тяло от стената и го понесли към мястото, където той живеел преди. Когато те, благоговейно носейки го и пеейки псалми, се приближили до селото, където бил домът на свети Севириан, почти всички жители излезли да посрещнат светите мощи: стари и млади - всички еднакво бързали, надпреварвайки се един друг и стареейки се така да получат по-напред благословение от многострадалния Божий угодник. Само жената на един от слугите на свети Севириан останала в дома си, плачейки над тялото на своя мъж. Той току-що бил умрял и лежал още непогребан в дома си. А тя ридаела над него и му говорела, все едно че бил жив:

- Ето, нашият господар се приближава към дома си и всички излязоха да го посрещнат, а само ти не излезе и аз - заради тебе. И така, стани да посрещнеш господаря си!

Само щом тя изрекла това, мъртвият начаса се изправил, като да ставал от сън, и тръгнал към светите мощи. Като паднал пред тях, той с радост започнал да целува тялото на своя господар. А хората, като видели, че мъртвият възкръснал, когато светото тяло било донесено в тяхното село, поразени от това чудо, прославили Господа и с още по-голямо усърдие се покланяли и целували честните мощи.

Относно погребването на тялото на светия мъченик

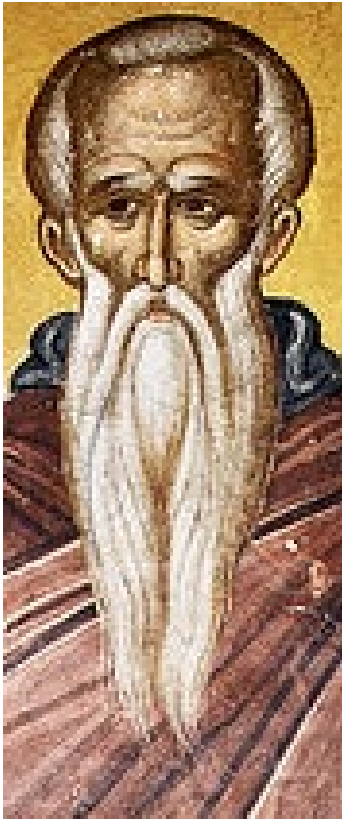
възникнало разногласие между жителите на селото: едни искали да го погребат на едно място, други - на друго. Върху мощите на свети Севириан лежал венец, сплетен от красиви цветя. Изведнъж, неизвестно откъде, се появил орел и грабнал венеца. След като прелетял неголямо разстояние, орелът отново се спуснал на земята. Всички, които видели това, тръгнали към орела и когато се приближили до него, той бавно полетял по-нататък заедно с венеца, а народът също тръгнал след него. Така орелът довел благочестивия народ до най-близката пустиня и тук, след като кацнал върху едно високо, красиво възвишение и положил на него венеца, се скрил от очите на хората. Народът намерил венеца на мъченика и решил, че Господ е благоволил в тази планина да почива светото тяло на Севириан. След това взели мощите на мъченика и с подобаваща чест ги погребали в тази планина. А при гроба на Христовия мъченик се извършвали множество изцеления.

Споменатият слуга, който възкръснал при пренасянето на мощите на свети Севириан, живял още петнадесет години, постоянно пребивавайки при гробницата на господаря си.

А за всичко това - слава на Бога, Единия в Троица: Отец и Син и Дух Свети, сега и всякога и во веки веков! Амин.

В памет на преподобни Теофан постник и изповедник

(† ок. 300 в.)

Родителите на свети Теофан били езичници, а той се обърнал към Христа още в детството си. Когато бил още съвсем малко дете, той веднъж видял едно момченце, което умираше от студ. Свети Теофан се съжалил над него, свалил дрехата си и облякъл момчето. Когато се върнал у дома си, родителите му го попитали: “Чедо, къде ти е дрехата?” А той отвърнал:

- Аз облякох с нея Христа.

Баща му го попитал:

- Кой е този Христос? Ние почитаме Меркурий и Аполон.

След това детето напуснало своите родители. Ангел Господен го взел и го отвел на планината Диавис, където го връчил на един постник, който от седемдесет и пет години водел монашески живот. Старецът приел детето и започнал да го учи на монашески живот и на свещените книги. Прехрана им доставял ангелът. След пет години старецът се преставил. След смъртта му отрокът останал да живее в пещерата, където постнически се подвизавал в продължение на петдесет и осем години. След това, по нареждането на Божия ангел, той излязъл от пещерата и възседнал лъв, преминал шестдесет поприща, проповядвайки Христовата вяра. Царете Кар, Карин и Нумериан заповядали да го заловят и да го бият: на преподобния били нанесени сто удара по шията, след което той претърпял и още много други мъчения. Когато мъчителите

видели колко много чудеса върши и колко много хора се стичат при него и се кръщават, се засрамили от безсилието си и го оставили да си върви. Той се върнал в пещерата си и след като преживял в нея още седемнадесет години в строг пост, се преставил в Господа.

Възпоменание на Третия Вселенски събор в Ефес

(† 431 г.)

Третият Вселенски Събор се състоял през 431 година в Малоазийския град Ефес по време на управлението на император Теодосий Младши*(408-450 г.). Съборът бил свикан за разглеждането на лъжеучението на Константинополския патриарх Несторий** (428-431). Въпреки догматите на Вселенската Църква, Несторий се осмелил да утвърждава, че Божият Син Иисус Христос има не едно Лице (Ипостас), както Светата Църква учи, а две различни лица - едното Божествено, а другото - човешко. Той нечестиво утвърждавал, че трябва да наричаме Божията Майка Христородица, не Богородица.

Ереста на Несторий въставала против един от основните догмати на християнската вяра - догмата на Богочовечеството на нашия Господ Иисус Христос. Съгласно лъжеучението на Несторий Спасителят се родил като прост човек, а после, поради светостта на живота Му, с Него се съединило Божеството, което обитавало в Него. С това богохулно учение врагът на човешкия род дяволът се опитвал да подрони вярата на християните в това, че Предвечният Бог Слово, Божият Син, действително се въплотил от Пречистата Богородица, станал Човек, изкупил със страданията и смъртта Си човешкия род от робството на граха и смъртта, унищожил със славното Си Възкресение ада и смъртта и открил на тези,

които вярват в Него и се стремят да живеят по Неговите заповеди, пътя към Небесното Царство.

Дълго време преди свикването на Вселенския събор патриарх Кирил Александрийски*** неколkokратно правил опити да вразуми еретика Несторий; в писмата си той разяснявал погрешността на разсъжденията му, но Несторий упорито държал на своето лъжеучение. Кирил писал за опасността от възникналата ерес на римския папа Целестин**** и на други православни епископи. Те също се опитвали да вразумят Несторий.

Когато се разбрало, че Несторий продължава да държи на лъжеучението си, и че то започнало много да се разпространява, православните архиереи се обърнали към император Теодосий Млади (Теодосий Малки) за разрешение да бъде свикан Вселенски Събор. Той бил насрочен в деня на Света Троица, 7 юни 431 година. На Събора дошли 200 епископа. В Ефес дошъл и Несторий, но не участвал в заседанията, въпреки че отците на три пъти му предлагали това. Поради това отците започнали обсъждането на ереста в отсъствието на еретика.

Заседанията на Събора продължили от 22 юни до 31 август.

Третият Вселенски Събор осъдил ереста на Несторий и потвърдил православното учение за това, че в Господ Иисус Христос трябва да изповядваме Едно Лице (Ипостас) и две естества - Божествено и Човеческо, а Пречистата Божия Майка да възхваляваме като Приснодева (винаги Дева) и истинска Богородица. Светите отци на Събора издали осем правила и "Дванадесет анатемии против Несторий".

* * *

* *Феодосий II или Младший – восточный римский*

(византийский) император, внук Феодосия Великого, царствовал с 408 по 450 г. – III вселенский собор был созван с 431 г. – Ефес – ионический город на западном берегу Малой Азии, бывший первоначально центром малоазийских греческих колоний, а во время владычества римлян – главный город Азии проконсульской; славился обширною торговлею, науками и искусствами. Впоследствии Ефес быстро пришел в упадок. В настоящее время от этого некогда знаменитого и блестящего города остались одни развалины.

**** Несторий** был патриархом Константинопольским с 428 по 431 г. **Павел Самосатский** (Самосат – древний город в Сирии) – епископ Антиохийский (260 г.), учил об Иисусе Христе, как о человеке, достигшем Божественности и о Духе Святом, как о силе Божией; осужден на Антиохийском соборе 269 г. – **Диодор**, епископ Тарсийский (Тарс – главный город Киликии – юго-восточной римской провинции в Малой Азии). Но он признавал в Иисусе Христе соединение двух естеств Божеского и человеческого лишь нравственное, а не по существу – неслитное и нераздельное, почему многие не без основания видят в нем прямого предтечу несторианства.

***** Кирилл Александрийский** – обличитель различных ересей, особенно же – несторианства; оставил после себя многочисленные творения; скончался в 444 г.

****** Целестин I** – папа римский с 422 по 432 г.

Акафист святым праведным богоотцам Иоакиму и Анне

Кондак 1

Избранныи от человеческаго рода прародителие Христо́вы,
ро́ждшии Препоблагословенную Богоотрокови́цу, из Нея́же по

плóти Сын Бóжий родíся, святíи и прáведнии Богоотцý Иоакíме и Анно! Яко имúщи дерзновéние вéлие ко Христý Бóгу и вы́ну предстоящи Престóлу Егó небéсному, Тому́ прилéжно молíтся от бед нам избавитися, да вы́ну зовём вам:

Рáдуйтесь, святíи и прáведнии Богоотцý Иоакíме и Анно.

Икос 1

Ангел предстáтель пóслан бысть к вам от Бóга, святíи и прáведнии Богоотцý Иоакíме и Анно, егда́ о бесплóдии своём ов у́бо в пусты́ни, óва же в саду́ своём сéтовасте, к Бóгу молíтву вознося́ще; и тако́ благовéстие рáдостное принесé бесплóтный, я́ко родíти íмате Дщерь Преплагословéнную, о Нейже возблагословíтся весь род челове́ческий, с нímже и мы вам рáдостное прино́сим хвалéние:

Рáдуйтесь, ко́рене Давíдова святопроцвётшия рóзги виногра́да живóтнаго;

ра́дуйтесь, ро́ждшии Дщерь, от всех родóв Преплагословéнную.

Рáдуйтесь, вопло́щагося Сы́на Бóжия прародíтелие всечестнíи;

ра́дуйтесь, та́инства, от вéка утаénнаго, проявítелие всеизряднии.

Рáдуйтесь, утéхи Изра́илевы ближáйшии по плóти сродницы;

ра́дуйтесь, обетовáннаго мíру Спасíтеля единокрóвнии ю́жицы.

Рáдуйтесь, святíи и прáведнии Богоотцý Иоакíме и Анно.

Кондак 2

Вíдев себé святы́й Иоакíм, во хра́ме Иерусали́мстем

бесплодія раді от архиерѣя уничиженна, зело опечалися, и в горести души своея в пустыню к своим стадом удаліся, и тамо со многими слезами тепле ко Господу моляшеся, да сподобит его отцем своему чаду нарещися, и тако к молитве же пост прилагаше, и в сокрушении сердца Вседержителю Богу взываше: Аллилуиа.

Икос 2

Силу горести мужа своего святая Анна уведевши, в дому своем сидящи, горце плакася и моляшеся ко Господу, да поношение бесплодия от нея отымет. Мы же, толикое терпение праведных поминающе, воззовем:

Радуйтесь, богоизбранная двоице, Единому от Троицы Матерь по плоти породившая;

радуйтесь, Зиждителю вашему Родительницу непорочную произведшии.

Радуйтесь, супрузи благословеннии, Преблагословенную в женах Дщерь воспитавшии;

радуйтесь, в бесплодии вашем от Господа услышаннии.

Радуйтесь, яко слезныя молитвы ваша проникоша небо и во ушию Бога Израилева достигоша;

радуйтесь, яко поношение ваше временное во славу вечную на небеси и на земли изменися.

Радуйтесь, святїи и праведнии Богоотцы Иоакиме и Анно.

Кондак 3

Силою Божиею преисполнен, явися Ангел Господень святому Иоакиму в пустыни и рече ему: «Услыша Бог молитву твою и изволи дати тебе благодать Свою, се бо жена твоя Анна зачнет и породит тебе Дщерь, о Нейже всему миру будет

ра́дость». Сия рек безплóтный, повелé ему́ ко хра́му Иерусали́мскому па́ки отыдти́, иде́же он супру́гу свою́ моля́щую обря́щет, с не́юже вку́пе да воспоёт та́мо хвалéбную песнь Бо́гу Изра́илеву: Аллилу́иа.

Икос 3

Иму́щи скорбь ве́лию в се́рдце своём Анна свята́я и в вертогра́д до́ма своего́ вше́дши, ви́де гнездо́ пти́чье на дрéве сооруже́но, птенцы́ ма́лыя в нем лежа́щия, а́бие моле́ния к моле́ниям прилагáти потща́ся, да сподо́бит ю́ Госпо́дь ма́терь ча́ду быти. И се яви́ся ей а́нгел Господень, глаго́ля: «Услы́шана есть моли́тва тво́я и воздыхáния тво́я проидо́ша о́блаки, слéзы же тво́я пред Бо́га внидо́ша: се зачне́ши и роди́ши Дщерь Преблагословéнную, о Нейже возблагословя́тся вся колéна земна́я, и То́ю да́тся спасéние все́му ми́ру, наречéтся же и́мя Ей Мари́я». Таковóе а́нгельское всера́достное благовéщение помина́юще, воспойм Богоотце́м такова́я:

Ра́дуйтесь, супру́зи пра́веднии, от Бо́га свы́ше предызбра́ннии;

ра́дуйтесь, во всех за́поведех Господних без поро́ка ходи́вшии.

Ра́дуйтесь, в ско́рби ва́шей вре́менной утешéние ве́чное получи́вшии;

ра́дуйтесь, па́че чая́ния ва́шего десни́цею Бо́жиею превознесéннии.

Ра́дуйтесь, я́ко во смире́нии ва́шем и ско́рби помяну́ вы Госпо́дь;

ра́дуйтесь, я́ко сподобистесь прароди́телие Сы́ну Бо́жию быти.

Ра́дуйтесь, святíи и пра́веднии Богоотцы́ Иоакíme и Анно.

Кондак 4

Бурею сомнѣния Иоакимъ праведный содержи́мь и о благовѣстии е́му а́нгела недоумевая, а́бие во градъ Иерусали́м оты́де, иде́же предъ враты́ хра́ма святу́ю А́нну обре́те, Го́спода вельми́ славосло́вляющую и ра́дость а́нгельскаго явлѣ́ния и о ча́де прорече́ния е́му возвеща́ющую, те́мже и о сво́ем видѣ́нии супру́жнице благовесті́в, вку́пе с не́ю возопі́ ко Го́споду: Аллилу́иа.

Икос 4

Слы́шавше срóдницы и зна́емии о пресла́вномъ святы́я А́нны зача́тии, Бо́га Изра́илева сла́вляху, А́нна же богому́драя плодъ чре́ва свое́го на служе́ние Бо́гу обре́че, те́плое благодарѣ́ние Го́сподеви возноша́ше; мы же свѣ́тло всесла́вное зача́тие Богоотрокови́цы Мари́и воспева́юще, Той святы́мъ роди́телемъ глаго́лемъ си́це:

Ра́дуйтесь, радостнии намъ грядúщаго в миръ Искупи́теля провозвѣстницы;

ра́дуйтесь, при́сно помина́емии ча́емаго Спаси́теля праотцы.

Ра́дуйтесь, чрезъ Дщерь ва́шу благословѣ́нную Сло́ву Бо́жию плоть взаимода́вшии;

ра́дуйтесь, Бо́га воплоще́нна Вну́ка себѣ нарица́ющихи.

Ра́дуйтесь, вѣ́лией благоче́стия та́йны досто́йнии служите́лие;

ра́дуйтесь, Бо́жия к челове́комъ снисхожде́ния всеизря́днии посре́дницы.

Ра́дуйтесь, святіи и праведнии Богоотцы́ Иоакі́ме и А́нно.

Кондак 5

Богосвѣтлую звезду явльшую Сѡлнце Правды Христа Бѡга, Пресвятую Богородицу, плѡтию родити сподѡбистеся, и вожделѣнное имя Богоотѣц приѣсте, Иоакиме и Анно всеблаженнии, о Еяже рождествѣ святѣм небо и земля возрадовашася, и весь род человѣческий освятися, вопия дивному во святых Своих Бѡгу Израилеву: Аллилуиа.

Икос 5

Видевше родителие от них рѡждшуюся Богоотроковицу Марію, Зиждителеву же Матерь, яко кивѡту Бѡжію, благоговѣйно Той послужиша; тѣмже и нас, к вам молитвенно припадающих, не отвратитесь, глаголющих:

Радуйтесь, в рождествѣ Богоотроковицы Маріи свѣтло возликовавшии;

радуйтесь, видѣнием Богоотроковицы улажденнии.

Радуйтесь, слышанием Ея умилѣннии;

радуйтесь, по сих от архиерея Бѡжия благословѣннии и ублаженнии.

Радуйтесь, Агницу непорѡчную в домѣ своем дѡбре упасшии;

радуйтесь, Агнца и Пастыря Матерь во Дщерь себѣ приѣмшии.

Радуйтесь, святіи и праведнии Богоотцы Иоакиме и Анно.

Кондак 6

Проповѣдницы чудес Бѡжиих явистеся святіи, егда обѣт свой Бѡгови совершисте и трилѣтнюю Богоотроковицу Марію в храм Бѡжий со славою введѡсте, да обитает тамо во святая святых, о сих убо радостно Бѡгу отѣц ваших славословія песнь воспевати потщастеся: Аллилуиа.

Икос 6

Возсия Богоотроковица, яко луна полная, в честнем Своем в храм Господень вхождении, Еяже чистоте ангелы удивляхуся, и архиерей Божий Захария прием Ю от рук ваших, святии Иоакиме и Анно, во внутренняя святая святых с честью введё, яко воистину одушевленный Божий кивот, вас же по достоянию ублажи хваленьми таковыми:

Радуйтесь, радость всемирную роду человеческому породивши;

радуйтесь, Виновицу человеческого обновления воспитавши.

Радуйтесь, в храм Господень Кивот одушевленный Божий приведши;

радуйтесь, Дщерь вашу Святую во святая святых вместивши.

Радуйтесь, Богу, воплотиться хотящему, сродницы являющиеся;

радуйтесь, ангелом собеседницы бывшии.

Радуйтесь, святии и праведнии Богоотцы Иоакиме и Анно.

Кондак 7

Желание души твоея исполнив и обет твой Богу воздав, Иоакиме преблаженне, в старости добрей свято и праведно жизнь земную о Господе скончал еси. Темже ныне Тому и о нас сотвори молитву, да благою, мирною и непостыдную кончину получить сподобимся, зовуще Ему: Аллилуиа.

Икос 7

Новое и богоугодное житие во вдовстве твоём, Анно святая,

провождáла есѣ, у хра́ма Бо́жия приметáющися и Святѣй и Преблагословѣнной Дщѣри твоеѣ сослужáщи, тѣмже я́ко и́стинную и богоугодную вдови́цу, Христóву же праба́бу, ты восхваля́ем, вкúпе же и мýжа твоегó, Богоотцá Иоакíма, усérдно чéствуем и с любóвию пѣсни таковы́я вам принóсим:

Рáдуйтеся, прáведницы, ихже прáвда, я́ко сóлнце, сияет во вѣки;

рáдуйтеся, Ангелом дрúзи, сожítелие святы́м и прѣснии Бо́гу.

Рáдуйтеся, блѣжнии небѣснаго Престо́ла прѣдсто́ятеліе;

рáдуйтеся, дерзновѣніе вѣліе ко Христú Бо́гу имúщи.

Рáдуйтеся, Цѣркве на небесѣ торжествúющія украшѣніе;

рáдуйтеся, Цѣркве во́инствующія на земли́ дóброе заступлѣніе.

Рáдуйтеся, святѣи и прáведнии Богоотцы́ Иоакíме и Анно.

Кондак 8

Стрáнствие земно́е совершѣвъ, святáя и прáведная Анно, на рукахъ Пребожѣственныхъ твоея́ Дщѣри, Богорóдицы Маріи, сномъ смѣртнымъ почи́ла есѣ и к Бо́гу со упова́ніемъ прѣста́вилася есѣ, тѣмже свято́е успѣніе твоѣ сла́вяще, мо́лимъ тебѣ, о, Богопрама́терь всечестна́я, да егда́ и мы сномъ смѣртнымъ усыпа́ти начне́м, умоли́ Спа́са Христа́ крóтко ду́шу на́шу от тѣла отде́лити и бесóвскія вла́сти ю́ изба́вити, спасѣ́нія же вѣчнаго нас удо́стоити, да зове́мъ Емú в ра́дости святы́хъ: Аллилу́иа.

Икос 8

Весь мир христіа́нский блажѣтъ васъ по досто́янію, святѣи и прáведнии Богоотцы́ Иоакíме и Анно, и моли́твенно ва́ша

честная имена прославляет, Церковь же Христова светло
память вашу празднует и песни хвалебныя вам приносит сие:

Радуйтесь, светильницы, мрак душ наших благодатно
озаряющие;

радуйтесь, от горних высот славы вашей к земнородным
милостиво проникающие.

Радуйтесь, Богородице Марии сомолитвенницы всегдашнии;

радуйтесь, Христа Бога умиловителie многомощнии.

Радуйтесь, любовь и веру к вам имеющих от всяких бед
спасающие;

радуйтесь, молитвенно на помощь вас призывающих от
напрасныя и наглыя смерти избавляющие.

Радуйтесь, святии и праведнии Богоотцы Иоакиме и Анно.

Кондак 9

Вси ангели Божии и лица святых Божиих на небесі вас,
святии и праведнии Богоотцы Иоакиме и Анно, целуют, роди
же человечестии на земли молитвенными песньми вас
похваляют и о предстательстве вашем благодарно вопиют
Богу: Аллилуиа.

Икос 9

Витийства наша не довлеют к достойной вам похвалё, святии
прародителие Христовы; обаче вы, милостивы сущe, и наша
убогая хваления не отвратите, но будите о нас теплии
предстатели и молитвенницы ко Господу, вашими святыми
молитвами скудость душ наших восполняюще, да
благодарственне вам зовём:

Радуйтесь, радости и славы вечныя вожделеннии нам

стяжателие;

ра́дуйтесь, благ вре́менных и вѣчных усѣрднии нам пред
Го́сподем ходатаи.

Ра́дуйтесь, от смертоно́сных язвы предста́тельством ва́шим
ве́рныя сохраня́ющие;

ра́дуйтесь, тлетво́рныя ве́тры моли́твами ва́шими
разгоня́ющие.

Ра́дуйтесь, трясѣние земли и бу́ри зѣльныя ходата́йством
ва́шим устанавли́ющие и в тишину́ предлага́ющие;

ра́дуйтесь, во всяких беда́х и злослоче́ниях на по́мощь к нам
ускоря́ющие.

Ра́дуйтесь, святы́и и пра́веднии Богоотцы́ Иоакíme и А́нно.

Кондак 10

Спасѣния душе́внаго жела́ющим и о сем усѣрдно
подвиза́ющимся, помо́щницы блази́и, святы́и и пра́веднии
Богоотцы́ Иоакíme и А́нно, яви́стеся, ов у́бо ино́ком, ова́ же
ино́кинем храните́ли именуете́ся, о́бщее моле́ние за всех
ве́рных Бо́гу принося́ще, да вси благодарственнó зову́т
просла́вльшему вас во вселѣ́нной, Царю́ сла́вы Христу́:
Аллилу́иа.

Икос 10

Стено́ю моли́тв ва́ших небѣ́сных, святы́и и пра́веднии
Богоотцы́ Иоакíme и А́нно, сохраня́йте и огражда́йте нас от
искуше́ний врага́ диаво́ла, ищущаго душе́вной погíбели
на́шей: ве́мы бо, ве́мы, яко мно́го мо́жет моли́тва ва́ша пред
лицѣ́м Христа́ Бо́га на́шего, ва́шего же по плóти Вну́ка. Егóже
умоля́ти не преста́йте о всех, с любóвию вас почита́ющих и
вопи́ющих:

Рáдуйтеся, мáслина благоплóдная, елéй мíлости Божией обíльно нам источáющая;

рáдуйтеся, кипарíси двóе благосеннолístвеннии, зной страстéй нáших в покóй безстра́стия приводя́щи.

Рáдуйтеся, виссо́не и багрянíце, из нíхже Скíния Бóжия селéния соорудíся;

рáдуйтеся, гóрлицы единосупрúжнии, Голубíцу непорóчную произвéдшии.

Рáдуйтеся, со Дщéрию вáшею, всех Царíцею, вечно цáрствующи;

рáдуйтеся, в Сиóне гóрнем в обíтели Ея небéсней свéтло торжествúющи.

Рáдуйтеся, святíи и прáведнии Богоотцы́ Иоакíме и А́нно.

Кондак 11

Пéние нáше хвалéбное мíлостивно примíте и щедрóт вáших молíтвенных нас не лишíте, о, святíи прародíтелие Христóвы Иоакíме и А́нно, áще и недостóйнии есмы, грехóв рáди нáших, вáшего свята́го заступлéния: обáче я́ко блáзи и всещéдри сýще, сие́ нам подадíte, и помозíte нам пока́нием очíститься от сквёрны грехóвныя, да в чистотé серде́ц воспое́м Создáтелю нáшему хвалéбную песнь: Аллилу́иа.

Икос 11

Светоподáтельная два светíльника, всемíрную Свещú возжéгшии, позна́ем святýх Богоотéц Иоакíма и А́нну, о, бра́тие, и сия́нием тех небéсных сла́вы озаря́еми, воспойм им таковáя:

Рáдуйтеся, сла́внейшую без сравнéния Серафíм воспитáти удостóившиися;

ра́дуйтеся, луча́ми благода́ти Бо́жия осия́нии.

Ра́дуйтеся, благоуха́ния духо́внаго преиспо́лненнии;

ра́дуйтеся, фимиа́м моли́тв ва́ших о всем ми́ре христиа́нством Бо́гу принося́щими.

Ра́дуйтеся, с Богоро́дицею Мари́ею и Предте́чею Иоа́нном у Престо́ла Христо́ва вы́ну предстоя́щими.

Ра́дуйтеся, святіи и пра́веднии Богоотцы́ Иоакіме и А́нно.

Кондак 12

Благода́ть Бо́жию и ми́лость нам пода́ти, проще́ние же грехо́в и исправле́ния жити́я ниспосла́ти проси́те нам у Го́спода, святіи Богоотцы́ Иоакіме и А́нно, и не преста́йте о нас пред лицём Вседержи́теля Бо́га моля́ще, я́ко стяжа́вшии к Немú дерзнове́ние мно́гое. О сем усер́дно к вам припа́дающе, я́ко при́сных предста́телей и засту́пников на́ших, про́сим и благоумиле́нно зове́м всех Творцу́: Аллилу́иа.

Икос 12

Пою́ще многомо́щное предста́тельство ва́ше к Бо́гу, Иоакіме и А́нно пра́веднии, велича́ем возвели́чившаго вас Христа́ Го́спода, воспева́ем и рождённую от вас Пренепоро́чную Его́ Ма́терь, вам же от усер́дия на́шего сия́ достодо́лжныя похвалы́ прино́сим:

Ра́дуйтеся, от восто́ка и до за́пада препросла́вленнии;

ра́дуйтеся, стра́жие божество́ннии, неусы́пно бдя́щими в моли́твах к Бо́гу о всех ве́рных.

Ра́дуйтеся, по́мощь ва́шу благода́тную вся́цей душе́ христиа́нстей подаю́щими;

ра́дуйтеся, во благі́х молё́ния и проше́ния благочесті́вых

исполняющих.

Рáдуйтесь, душéвных и телéсных недúгов преизрýднии и безмéзднии целíтели;

рáдуйтесь, благ врéменных и вéчных всеусéрднии и благоприя́тнии нам ходáтаи.

Рáдуйтесь, святíи и пра́веднии Богоотцы́ Иоакíме и А́нно.

Кондак 13

О, святíи и пра́веднии Богоотцы́ Иоакíме и А́нно! Мо́лим вас со усéрдием и любóвию, к подно́жию ног ва́ших припадающе: умо́лите Го́спода Бо́га избáвити нас от погíбели вéчных, грéшником уготóванных, да милосéрдием Бо́га нáшего спаса́еми и ва́шими святы́ми моли́твами споспешеству́еми, благодарственно воспойм Емý а́нгельскую песнь: Аллилу́иа.

Этот кондак читается трижды, затéм икос 1-й «А́нгел предста́тель ...» и кондак 1-й «Избра́ннии от челове́ческаго рóда ...».

Моли́тва

О, присносла́внии Христо́вы пра́ведницы, святíи Богоотцы́ Иоакíме и А́нно, предстоя́щи небéсному Престо́лу Вели́каго Царя́ и вéлие дерзнове́ние к Немú имúщи, я́ко от Преблагослове́нныя Дщéри ва́шей, Пречíстыя Богороди́цы и Присноде́вы Мари́и, воплотíтся изво́лившему, к вам, я́ко многомо́щным предста́телем и усéрдным о нас моли́твенникам, прибега́ем мы, грéшнии и недостóйнии. Моли́те бла́гость Его́, я́ко да отврати́т от нас гнев Свой, по делóм нáшим пра́ведно на ны двíжимый, и да безчíсленныя прегрешéния нáша презрэв, обрати́т нас на путь покая́ния и на стезé за́поведей Свои́х да утверди́т нас. Та́же моли́твами ва́шими в ми́ре живóт наш сохранíte и во всех бла́гих благо́е поспешéние испросíte, вся

яже к животу́ и благоче́стию потре́бная нам от Бо́га да́рующе,
от всяких напáстей и бед и напрáсныя смёрти
предста́тельством ва́шим нас избавля́юще, и от всех враг
ви́димых и неви́димых защища́юще, я́ко да ти́хое и безмо́лвное
жити́е проживем во вся́ком благоче́стии и чистоте́, и та́ко в
ми́ре вре́менное си́е жити́е прешéдше, в вéчный дости́гнем
поко́й, иде́же ва́шим святы́м умоле́нием да сподо́бимся
Небе́снаго Ца́рствия Христа́ Бо́га на́шего, Ему́же со Отце́м и
Пресвяты́м Ду́хом подобáет всякая сла́ва, честь и поклонение
во ве́ки веко́в. Ами́нь.

ЧЕТИ-МИНЕНТЕ

{{_LINK1_}}